

НАРОДНО ПРОСВѢЩЕНІЕ.

Мнозина наставници смотрятъ званіето, което поематъ, като средство на своето существованіе. Тойзи начинъ на това смотреніе не е нещо досадотворно, понеже за да се посвещава нѣкой въ едно званіе, което представлява безчисленны непріятны обстоятелства, е не токмо достопохвално но іоще и достопочтенно. А пакъ колкото оный, който ся занимава въ това званіе съ благородны и отечественны попеченія е достоинъ за всяко наше почитаіе. толко оный, който не гледа за друго освѣнь за едно званіе, което има корыстолобиво намѣреніе, е мало достоинъ за нашето уваженіе. Не можеме да подадеме големо почитаніе камъ наставници, които иматъ таково корыстолобиво намѣреніе; побуждавамеся обаче да уважаваме онаго, който созира своето званіе съ умозрѣніе много по високо и по благородно, който созира себе си като единъ богопосланный за челоуѣческото общество, и който налага себѣ должность да образова граждане добродѣтели, таковы, каквыто Вла-